

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

10. Odium in Patres Sociatatis. Favor Religiosorum pro Mallingcrotio. Quo
stimilatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

hibita, omnes plebi factionis nervos suecidissent, & animum Decano pervicacem.

Is enim auctis in dies singulos odiis populo utebatur, non ad Principis solum, *Odium Capitulariumque, sed & Jesuitici nomi-* ^{in PP.} *nis execrationem.* Hi namque quod jure *Societas Decanum* sacrī interdici affirmāscent, apud *tis.*

vulgum viri studiosum, infames, invisiq; uti turbarum omnium, ita & harum præcipui audiebant incentores. Quippe concilio à Capitularibus per illud tempus hortulo seu terræ particulâ, extendendis Collegij ædificiis, orientem versus per opportunâ, merum per favorem, exēcrando *Jesuitas* programmati subscriptissile, Intenditque suspicionem, quod Theologorum alter è Societate (erat is Petrus *Witfeldius* rarâ eruditione, veteraque multarum rerum usu venerandus senex) Decanum à sacrī amoveri posse judicârat, quoniam electione Romæ comprobata, ipse ad Imperatorem conversus, laboraverat seculari manu potestatem Ecclesiastitam impedire. Id uti ab aliis item consultis tactum non erat, ita suo arbitratu creditus est addidisse, eò proniore ad hæc populo, quod contrarium à ceteris Religiosorum familiis viderent, si non aperte defendi, saltem uti verisimilius *Favor amplexari.* Hi namque *Mallingcrotium Religio-*

1654.

*sorum
pro Mal-
tingro-
tio.*

templa sua, cœnobiaque ingressum honorificentius excipere, studiosius observare, præsenti condolere, coram aliis commiserari; eorumque Buccinatores aliqui, in mores, injustitiamque dominantium (theme auditoribus haud accommodato) non surdis vulgi auribus assidue atque acerbè declamare; quorum turbulentis concionibus, privatisque paucorum dictis, tanquam sacris imbuti multitudinis animi, magis, magisque impellebantur. Quin etiam in frequenti concione recitandum sacræ proscriptionis diploma, contra suam (sic enim exprimebant nonnulli) mentem agere se invitos, coactosque palam præfati ita obiter perlegere, ut murmurantes singuli, recitantes vix quisquam intelligeret. Prudentiores, & ex ipsis etiam Religiosis, consodalium suorum dicta, factaque demirati, ab eorum modestiâ requirebant, præbere cæteris obedientiæ adversus Praesulem documentum; id Religioso instituto propriis esse, quam importunis palam vociferationibus, aut seditionis privatum incitamentis, rem optimam corrumpere, & adeò præcipitem latenti adhuc exitio viam parare. Illi contrâ non stetisse Principem juris viâ lamentabantur, dum omissa denunciatione Decanum suspenderat, & quanquam in tantâ excessuum evidentiâ necessariam eam non fuisse,

idque

idque peritissimos Romanos Judices & illustriores Germaniae Academias sentire, Princeps publico etiam typo docebat; ipsi tamen praeconceptæ jam mentis suæ tenaces, populum in eam quoque sententiam de se primum facile trahebant.

Nec uspiam studiosior *Mallingerotius*; *Quo' sti-*
ubi enim vidit indies augeri populi studia; mulatur.
 eaque tam serio soveri quorundam Religiosorum ope, nihil æquè percellere animos, atque vulgata in sui viri grandævi, præclarè de patriæ meriti, tamque innocentier patientis injuriam; ille rem amplificando, Principis severitatem, Capitularium odia, Jesuitarum blanditias, argumenta inclinatis ad suspicionem animis idonea permiscendo, mirum quantum & rei invidiam & à Principe, Collegioque Cathedrali abalienationem, & in *Jesuitas* odium cumulaverit.

Interim *Mallingerotius* auctâ ex favore vulgi confidentiâ in principe templo non minùs, quam ante frequens erat, *Arcetur* ab incertus licet aliud à se confici nihil, quam gressu publicæ pietatis exercitia disturbari. Cui Ecclesiæ.

malo ut occurreret *Christophorus Bernardus*, operâ Prætorianorum utramque maiorem templi januam, occlusis cæteris, observari facit, & ab ingressu arceri Decanum. Ille tametsi vim vi repellere licet, néque id hoc rerum statu difficile

fibi